

Резюме

Волкова А. А. Понятие и содержание информационной деятельности в органах государственной власти и местного самоуправления.

В статье рассмотрено современное понимание словосочетания «информационная деятельность» в контексте предоставления административных услуг органами государственной власти и местного самоуправления, проведен анализ ее научно-практического понимания и трактовки в отечественном законодательстве. Даются рекомендации по ее совершенствованию.

Ключевые слова: информация, информационная сфера, юридическая ответственность, правонарушения в информационной сфере, административная ответственность.

Summary

Volkova A. The concept and content of the information activities of the government and local authorities.

The article deals with the modern understanding of the word-combination «information activities» in the context of administrative services by public authorities and local self-analysis of its scientific and practical understanding and interpretation in the domestic legislation. The recommendations for its improvement.

Key words: information, information sphere, legal liability, offenses in the sphere of information, administrative responsibility.

УДК 341.171

М. В. ГОЛЮТЯК-ПЕНКАЛЬСКА

Марія Володимирівна Голютяк-Пенкальська, докторант Ягеллонського університету (м. Краків, Польща)

СПІВПРАЦЯ МІЖ АДМІНІСТРАТИВНИМИ ОРГАНАМИ ДЕРЖАВ-ЧЛЕНІВ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ У СФЕРІ ОПОДАТКУВАННЯ ПОДАТКОМ НА ДОДАНУ ВАРТІСТЬ

Можливість вільного пересування осіб на території Європейського Союзу та ведення господарської діяльності, безсумнівно, є позитивним елементом інтеграції держав Європейського Союзу і становить невід'ємну умову зміцнення господарських відносин в межах європейської спільноти. Однак при дедалі більшій інтенсифікації такої співпраці в сфері торгівлі й економіки ці процеси супроводжуються багатьма негативними явищами, що прямим чином призводить до розладу конкуренції на внутрішньому ринку, зменшенню бюджету самих держав-членів Європейського Союзу, і як результат – бюджету Союзу як такого. Йдеться про явища, які вже давно перетнули кордони однієї країни, і таким чином стали не тільки окремою державною проблемою, а й проблемою всього співтовариства. Серед таких негативних явищ слід зокрема звернути увагу на шахрайство в сфері податку на додану вартість (далі – ПДВ), котре є найбільш обтяжливим для бюджетів держав-членів.

Протягом останніх років надзвичайно швидкими темпами розвиваються різновиди податкових шахрайств в особливо великих розмірах. Ситуація ухиляння від сплати податків веде до перебоїв у перепливі капіталу, що у свою чергу спричинює розлади функціонування внутрішнього ринку Співтовариства.

Усі кроки й заходи на рівні країни зазвичай є не дуже ефективні і їх недостатньо у процесі запобігання та боротьби з вказаними вище явищами. Так само адміністративна співпраця, заснована на двосторонніх договорах, може не дати бажаного результату. Одним із основних і водночас найважливішим серед інструментів протидії податковим шахрайствам є гармонійна й послідовна адміністративна співпраця між податковими органами усіх держав-членів Європейського Союзу.

Проблема шахрайств, пов'язаних із ПДВ, і збитків для держав-членів як наслідок цих шахрайств, становить серйозну загрозу для бюджету та економіки держав Європейського Союзу. У вересні 2013 р. Європейська Комісія опублікувала дані досліджень на тему збитків, пов'язаних із ненадходженням до бюджету ПДВ у 26 державах. Збитки досягали близько 193 млрд євро, що тоді становило 18 % усіх зобов'язань зі сплати ПДВ, або 1,5 % ВВП цих держав. Також 23 серпня 2016 р. Єврокомісія опублікувала доповідь¹, в якій йдеться про розміри сум ПДВ, які не були сплачені платниками податків на території держав-членів ЄС. Дослідження було проведено з метою виявлення недоліків правового регулювання ПДВ і перебудови системи ПДВ у ЄС. У доповіді було зазначено, що близько 159,5 млрд євро ПДВ не було зібрано країнами-членами ЄС у 2014 році. Хоча цей розмір є нижчим порівняно з попередніми роками, Єврокомісія наголошує на тому, що регуляторну базу необхідно вдосконалювати.

Вищеведене безперечно підкреслює важливість удосконалення правового регулювання тісної співпраці держав-учасниць ЄС у сфері оподаткування податком на додану вартість.

Наразі українська юридична спільнота звертає більше уваги на адаптацію податкового законодавства до так званих європейських стандартів, як того вимагає Угода про асоціацію України та ЄС. Про це

свідчить аналіз останніх публікацій у наукових фахових виданнях². Також окремо слід згадати дисертаційне дослідження Ю. А. Федчишина на тему: «Наближення законодавства про податок на додану вартість України до законодавства Європейського Союзу у контексті Угоди про асоціацію» (2016 р.). Аналіз останніх наукових публікацій в Україні за даною тематикою свідчить, що проблеми, які виникають в процесі оподаткування ПДВ на терені Європейського Союзу, більше висвітлюються економістами³, ніж правниками.

Подальше поглиблення та лібералізація торговельних відносин між Україною та ЄС, звичайно, вимагатимуть і більш тісної співпраці компетентних органів України та держав-членів ЄС, з метою мінімізації застосування недобросовісними платниками податків шахрайських схем стосовно ПДВ.

У даному дослідженні ставимо за мету висвітлити основні правові засади співпраці адміністративних органів держав-членів Європейського Союзу у сфері оподаткування податком на додану вартість та, зокрема, у боротьбі з податковим шахрайством.

Слід зазначити, що співпраця між податковими органами держав-членів Європейського Союзу не використовується виключно для боротьби з податковими шахрайствами, однак має також багато переваг як для податкових органів, так і для платників податків. Зокрема, сприяє покращенню господарської діяльності, впевненості економічного обороту, спрощенню доступу до загальних баз даних, наприклад актуальних ідентифікаційних номерів платників ПДВ та вирахуванню правильної квоти ПДВ при транскордонному придбанні товарів або наданні послуг.

Складна система ПДВ кожної окремої держави-члена, вільні пересування товарів і надання послуг створюють багато можливостей для заснування і функціонування недобросовісних суб'єктів господарювання, що мають за мету ухилення від оподаткування податком на додану вартість, вимагання незаконного повернення цього податку та інші незаконні практики, що полягають у шахрайствах у великих розмірах.

Найбільш поширеним видом податкових шахрайств у сфері ПДВ є так звані «**каруселі**» та «**зникаючий платник**». Ці проблеми раніше були відомі лише на внутрішньодержавному рівні, проте нині розповсюдились поза державні кордони окремих держав і стали міжнародною проблемою. Не існує жодного дієвого методу самостійної боротьби з такими явищами на рівні окремих держав. Єдиним ефективним способом боротьби з податковими шахрайствами є встановлення системи співпраці між податковими органами усіх держав-членів, зокрема на предмет обміну інформацією та тісне співробітництво з Європейською комісією у цій сфері.

Найчастіше шахрайства у сфері ПДВ полягають у тому, що платник цілеспрямовано не подає декларації про ПДВ або не вказує у ній усіх трансакцій, що відбулися, та не сплачує ПДВ, належний з усіх трансакцій. «*Карусель*» має місце тоді, коли суб'єкт ввозить товари із іншої держави-члена ЄС, не сплачуючи ПДВ, а потім не продає їх для споживання, а здійснює продаж цих товарів через низку товариств, а потім ці товари вивозяться з даної держави. Кожне із товариств користується поверненням нарахованого ПДВ, вчиняючи тим самим протизаконні дії. Це дуже небезпечний вид податкового шахрайства, який призводить до серйозних негативних наслідків як для окремих держав, так і для всього Європейського Союзу.

Іншим шахрайством, не менш проблемним для державного бюджету і нормального функціонування економіки, є так званий **зникаючий платник податку**. Цей різновид шахрайства полягає у тому, що недобросовісний платник засновує фіктивне товариство з метою вчинення шахрайства, що пов'язане із ПДВ. Такий платник зазвичай має одну мету з-посеред наведених нижче: 1) незаконно «вимагає» нарахований ПДВ через здійснення фіктивних операцій всередині співтовариства (симулювання обороту); 2) ухиляється від сплати належного ПДВ, не вказуючи цілого або часткового обороту у декларації (приховування реального обороту).

Зокрема, у Польщі найчастіше такі суб'єкти вибирають юридичну форму товариства з обмеженою відповідальністю, при якій вписується дуже багато видів діяльності згідно з РКД (*польський аналог КВЕД*) у Крайовому судовому реєстрі. У більшості випадків відкривається також велика кількість банківських рахунків у декількох країнах Європейського Союзу і використовуються для цього документи сторонніх осіб, яким, як правило, про це невідомо.

Виявлення такого злочину – це серйозна проблема для контролюючих органів. Значною мірою сприяє цьому міжнародний характер торгівлі, що ще більш ускладнює переслідування суб'єктів таких заборонених дій.

У зв'язку із серйозним зростанням кількості податкових шахрайств і одночасною безпорадністю окремих держав у боротьбі з цією проблемою, а також з метою покращення податкового співробітництва і ефективного обміну інформацією, неодноразово було ініційовано обговорення цього питання на міжнародному рівні між державами – членами Європейського Союзу.

Серед перших ініціатив на терені ЄС – Регламент Ради (ЄС) № 218/92 та Регламент Ради (ЄС) № 1798/2003 від 7 жовтня 2003 р. про адміністративну співпрацю в галузі податку на додану вартість і про відміну регламенту Ради (ЄС) № 218/92. На підставі цих регламентів створено першу спільну систему обміну інформацією між державами ЄС, за допомогою якої податкові органи держав-членів могли співпрацювати між собою та з Європейською Комісією, обмінюючись інформацією і таким чином боротися із податковими шахрайствами та отримувати інші вигоди у цій сфері.

Беручи до уваги велику загрозу, спричинену незаконною практикою ухилення від сплати податків, недостатній рівень комунікації між податковими органами та незадовільні результати співпраці на рівні Європейської Спільноти, а також розлади пересування капіталу і конкуренції на внутрішньому ринку, Рада Європейського Союзу вирішила прийняти Регламент Ради (ЄС) № 904/2010⁴ про адміністративну співпрацю в галузі податку на додану вартість.

Метою прийняття такого документа є не лише боротьба із податковими шахрайствами, а й встановлення критеріїв правильного визначання суми ПДВ, полегшення співпраці між платником податку і державним органом, запобігання несумісним адміністративним навантаженням обох сторін, опрацювання принципів і положень взаємодопомоги при нарахуванні ПДВ між державами-членами Європейського Союзу, обмін інформацією в цій сфері, а також інтеграція податкових систем держав-членів ЄС та обмін досвідом. У регламенті наголошується на спеціальній ролі, взятій на себе державами-членами, які співпрацюють у сфері ПДВ: «у транскордонних випадках важливим є уточнення обов'язків кожного члена таким чином, щоб дозволити ефективний податковий контроль у державі-члені, у котрій слід сплатити податок». Наголошується також на якості й актуальності інформації, що передається у рамках співпраці, з метою створення надійних баз даних, які стосуються ПДВ.

Дуже важливим питанням, відповідно до положень регламенту, є також швидкість дії податкових органів держав, що співпрацюють, дотримання строків, визначених цим регламентом, оскільки податкові шахрайства підлягають виявленню тільки тоді, коли дії з метою їх виявлення та припинення добре координовані і вчинені у відповідно короткий час. У регламенті наголошується, що обов'язковою умовою успішної співпраці є електронне пересилання і зберігання інформації щодо правильного нарахування податку та контролю за ПДВ.

У випадку укладення двосторонньої угоди між державами-членами з питань ПДВ вони зобов'язані негайно повідомити про це Європейську Комісію, котра, у свою чергу, повідомляє про це інших держав-членів. Збирання, передавання і використання інформації у питаннях, що пов'язані із податковим законодавством, відіграє набагато більшу роль, ніж у інших галузях права. Юридичні підстави для обміну різного виду податковою інформацією між державами-членами Європейського Союзу містять також договори про уникнення подвійного оподаткування. Таке додаткове регулювання, яке має на меті вищий рівень співпраці у галузі податкового законодавства, створює більше підстав для обміну інформацією і взаємної допомоги поміж окремими державами з огляду на специфіку прикордонних регіонів та економічні зв'язки між державами-сусідами.

Обмін інформацією здійснюється, як правило, за запитом. Ця процедура полягає у наданні окресленої у запиті інформації органам влади, котрі звертаються із запитом. З 1 січня 2015 р. існує можливість надіслати стандартний запит з додатковим запитом на порушення адміністративного провадження. Такий запит повинен містити відповідне обґрунтування. У ситуації, коли орган, до якого направлено запит, вважатиме, що нема необхідності порушувати адміністративне провадження, він повинен повідомити орган, який надіслав запит, про своє рішення та про причину відмови. У такій ситуації орган, який отримав запит, передає, за можливості, наявні персональні дані про платника. Зокрема, така інформація стосується дат і вартостей усіх поставок товарів або наданих послуг, якими цікавиться орган, що дає запит, протягом останніх двох років.

Орган, що отримав запит, повинен надати відповідь у найкоротші можливі строки. Однак строк передачі інформації, що міститься у запиті, для держави, яка має надати відповідь, не може перевищувати трьох місяців від дня отримання запиту. У дуже складних випадках та у нестандартних ситуаціях між державами можливо погодити інші строки. Якщо існує ймовірність, що строк відповіді на запит буде пролонговано, органи держави, якій було надіслано запит, негайно повідомляють про це відповідні органи держави, що надіслала запит, вказуючи причину такої затримки і новий термін надання відповіді.

Для органу, що отримав запит, ст. 54 регламенту Ради (ЄС) № 904/2010 передбачено можливість відмови надання певної інформації. Така ситуація може трапитися, коли держава, якій було надіслано запит, не має можливості з юридичних причин надати певну інформацію. Право на відмову надається також у випадку, якщо це призведе до розкриття комерційної, промислової чи професійної таємниці або таємниці комерційної справи, або інформації, розкриття якої суперечитиме публічному правопорядку.

Регламентом № 904/2010 передбачено три виняткові ситуації, в яких інформацію можна надати без попереднього запиту. Це наступні випадки:

- коли запитувана інформація необхідна для проведення ефективного податкового контролю;
- коли є підозри про порушення закону про ПДВ і є велика ймовірність вчинення заборонених дій;
- коли дуже ймовірним є ризик серйозних податкових втрат у будь-якій із держав-членів.

У процесі обміну інформацією за запитом або без попереднього запиту орган, що надає відповідь, може звернутися до органу, що отримує інформацію, про надання зворотної інформації, що стосуються предмета співпраці. Якщо такі дії не викликають великих витрат та інших технічних складнощів, держава-член, котра отримала відповідь, негайно пересилає інформацію, що є предметом інтересу іншої держави.

Вагомим питанням, врегульованим у ст. 31 регламенту, є можливість отримання електронним шляхом для кожного заінтересованого суб'єкта підтвердження дійсності ідентифікаційного номера платника ПДВ, а також ім'я та адресу будь-якої конкретної особи. Ця інформація про ідентифікаційний номер платника ПДВ, актуальне найменування і адресу особи доступна не тільки для уповноважених установ, а й для кожного підприємця, який забажає підтвердити дані свого контрагента, що його цікавлять.

З метою спрощення механізмів протидії шахрайствам, пов'язаним із ПДВ, згідно зі ст. 33 регламенту Ради (ЄС) № /2010 встановлено мережу *Eurofisc*. Мережа *Eurofisc* має служити оперативному обміну певними видами інформації між відповідними органами держав-членів. У рамках *Eurofisc* було введено механізм раннього оповіщення про податкові шахрайства у сфері ПДВ, покращено координацію роботи зв'язкових *Eurofisc* та створено тематичні робочі області *Eurofisc*. Інформація, що пересилається через мережу *Eurofisc*,

конфіденційна і доступ до неї надано виключно належним чином уповноваженим та акредитованим службовцям держав-членів.

Програму *Fiscalis 2013* було встановлено рішенням Європейського Парламенту та Ради 11 грудня 2007 року. Це була уже четверта програма, яка стосувалася міждержавної співпраці. Вона була введена в дію після створення єдиного європейського ринку в 1993 році. Метою програми було, зокрема, опрацювання і впровадження IT-систем та зв'язку, організація багатостороннього контролю, робочих візитів, семінарів і навчань. Шестирічний бюджет цієї програми становив 156,9 млн EUR, з яких майже 75 % було витрачено на розробку інформаційних систем і програм для використання усіма країнами ЄС. Програми, які були створені в той час і мали відношення до податків та мит (близько 60), використовували платформу CCN/CSI. Серед основних додатків IT варто відокремити, зокрема:

- VIES та VIES-on-the-Web, які служать для обміну інформацією, пов'язаною з ПДВ;
- Tin-on-the-Web, який відноситься до податкового ідентифікаційного номера;
- EMCS, система, яка відноситься до моніторингу переміщення підакцизних товарів;
- SEED, система обміну інформацією про акцизний податок;
- сучасні, високоякісні електронні форми, які використовуються для обміну інформацією про повернення ПДВ і безпосередніх податків.

Усі ці додатки значною мірою допомогли скоротити витрати і адміністративні навантаження як для платника податків, так і для податкових органів. Окрім того, вони спричинили зменшення кількості податкових шахрайств і випадків ухилення від сплати податків. Завдяки базі даних VIES значно зменшилась кількість коригувань заднім числом⁵.

Програма *Fiscalis* створила також електронну пошту CCN mail і поштові скриньки VIES і TAXFRAUD, що використовуються для швидкого та безпечного обміну інформацією між податковими службовцями щодо шахрайств, пов'язаних із ПДВ. Загальна вартість податкових зобов'язань, які було виявлено в результаті багатостороннього контролю, становила близько 3,26 млрд EUR. Завдяки застосуванню VIES-on-Web значно скоротився час підтвердження ідентифікаційних номерів ПДВ для суб'єктів, що займаються господарською діяльністю, в результаті чого заощаджено близько 160 млн євро (з урахуванням вартості середньої тривалості розмови близько п'яти хвилин). Водночас слід врахувати, що менш ніж за рік використання цієї системи було підтверджено близько 157 млн ідентифікаційних номерів ПДВ.

Незалежно від положень регламенту Ради ЄС № 904/2010 Рада Європейського Союзу прийняла Директиву № 2013/42/ЄС у справі спільної системи податку на додану вартість щодо механізму швидкого реагування на податкові шахрайства, пов'язані з ПДВ. Директива з'явилася у зв'язку з недостатньо дієвими засобами стримування певних видів податкових шахрайств, пов'язаних із ПДВ, і способами боротьби з ними. На практиці досвід багатьох держав-членів Європейського Союзу показав, що існує можливість вжиття таких засобів, які будуть достатньо дієвими, аби протидіяти податковим шахрайствам у галузі ПДВ відповідно швидко. Прикладом такого засобу є введення принципу зворотного оподаткування ПДВ.

Принцип зворотного оподаткування полягає у визначенні одержувача товарів і послуг як суб'єкта, що зобов'язаний сплатити ПДВ. Тривалість і функціонування такого механізму є досить коротким, так щоб обтяження для платника податків, яке з ним пов'язане, було пропорційним до вигоди держави з такого способу вирішення проблеми податкового шахрайства, пов'язаного з ПДВ. Засіб такий може бути застосований державою-членом, якщо Європейська Комісія не виказала супротиву у цьому питанні. Термін дії зворотного оподаткування не повинен перевищувати дев'яти місяців.

У Польщі відповідно до постанови міністра фінансів створено центральний офіс зв'язку у сфері ПДВ – Бюро Обміну Інформацією про ПДВ із головним офісом у м. Конін. Це організаційний підрозділ Податкової палати в м. Познань. Кожна особа в Польщі, яка веде господарську діяльність і є платником ПДВ, може підтвердити ідентифікаційний номер ПДВ свого контрагента, який є платником податків в іншій державі-члені ЄС.

Отже, можемо зробити висновок, що варто погодитись із загальною позитивною оцінкою різних механізмів співпраці щодо ПДВ державами, які входять до складу Європейського Союзу. Однак залишається проблема неясності деяких різновидів форм запитів і питання дотримання установами термінів надання відповіді на запити. Важливим аспектом є також власна ініціатива держав-членів у питанні співпраці у різних сферах, пов'язаних з обміном інформацією та протидією податковим шахрайствам. Європейська Комісія надалі буде підтримувати такі ініціативи, а також надавати допомогу при введенні нових механізмів. Однак залишається ще дуже багато проблем, що потребують вирішення державами-членами ЄС на національному рівні. Це стосується насамперед пристосування внутрішнього законодавства до законодавства ЄС, організації різного виду навчань для службовців та встановлення премій і штрафів за вчасно чи невчасно надані відповіді на запити інших країн, які беруть участь у обміні інформацією.

¹ Study and Reports on the VAT Gap in the EU-28 Member States: 2016 Final Report : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/2016-09_vat-gap-report_final.pdf

² Див.: Теоретико-прикладні аспекти адаптації податкового законодавства в сфері непрямого оподаткування в межах Угоди про асоціацію. – Ірпінь : НДІ фінансового права, 2014. – 47 с.; Жалій Т. В. До питання про напрями вдосконалення правового регулювання податку на додану вартість в Україні у процесі інтеграції до законодавства Європейського Союзу /

Т. В. Жалій, В. В. Нагорний // Порівняльно-аналітичне право. – 2014. – № 5. – С. 243–247; Трубін І. О. Напрями вдосконалення правового регулювання ПДВ в умовах реалізації положень Угоди про асоціацію України та ЄС / І. О. Трубін // Фінансове право. – 2014. – № 3 (29). – С. 51–55.

³ Див.: Андріяш М. М. Проблеми розвитку оподаткування податком на додану вартість країн ЄС / М. Андріяш // Актуальні проблеми міжнародних відносин. – 2014. – Вип. 122 (ч. І). – С. 215–227; Слюсаренко В. Є. Особливості оподаткування податком на додану вартість та його економічна доцільність / В. Є. Слюсаренко, К. О. Філіп // Науковий вісник Ужгородського університету. – 2014. – Вип. 1 (42). – С. 218–222. – (Серія «Економіка»).

⁴ Регламент Ради (Європейський Союз) № 904/2010 від 7 жовтня 2010 року про адміністративну співпрацю щодо боротьби з шахрайством у податку на додану вартість // Офіційний вісник Європейського Союзу L 268 від 12.10.2010.

⁵ Biegalski Adam. „VIES – System wymiany informacji w zakresie podatku VAT – wybrane zagadnienia ogólne”, Monitor Podatkowy 2004, Nr 4.

Резюме

Голутиак-Пенкальська М. В. Співпраця між адміністративними органами держав-членів Європейського Союзу у сфері оподаткування податком на додану вартість.

Стаття присвячується питанням, пов'язаним із адмінспівпрацею між податковими органами держав-членів Європейського Союзу у сфері податку на додану вартість та довгостроковій програмі співтовариства *Fiscalis 2013*. Автор аналізує правову базу ЄС такої співпраці, а також досліджує основні прогалини правового регулювання співробітництва компетентних органів держав-учасниць ЄС в податковій сфері.

Ключові слова: податок на додану вартість, Європейський Союз, регламент ЄС, податкові шахрайства в сфері ПДВ.

Резюме

Голутиак-Пенкальська М. В. Сотрудничество между административными органами государств-членов Европейского Союза в сфере налога на добавленную стоимость.

Статья посвящается вопросам, связанным с административным сотрудничеством между налоговыми органами государств-членов Европейского Союза в сфере налога на добавленную стоимость и долгосрочной программе сообщества *Fiscalis 2013*. Автор анализирует правовую базу ЕС такого сотрудничества, а также исследует основные пробелы правового регулирования сотрудничества компетентных органов государств-участников ЕС в налоговой сфере.

Ключевые слова: налог на добавленную стоимость, Европейский Союз, регламент ЕС, налоговые мошенничества в сфере НДС.

Summary

Holutiak-Penkalska M. Administrative cooperation between tax authorities of the Member States of the European Union in the field of value added tax.

The article is devoted to issues related to administrative cooperation between tax authorities of the Member States of the European Union in the field of value added tax and long community program *Fiscalis 2013*. The author analyzes the legal basis for such cooperation between the members of EU and examines the main gaps of legal regulation of cooperation of the competent authorities of member states in the tax area.

Key words: VAT, European Union, EU regulations, tax fraud in the field of VAT.

УДК 342.95

Л. О. ЗАВГОРОДНЯ

Лариса Олексіївна Завгородня, аспірантка Київського університету права НАН України

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВАХ ПРО АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ, ПОВ'ЯЗАНІ З КОРУПЦІЄЮ

Подолання корупції в Україні є серйозною проблемою, нерозв'язання і загострення якої визначає міжнародне становище нашої держави та політичний імідж у світі. Важливу роль у протидії корупційним проявам відведено адміністративному законодавству.

Особливої актуальності набули наукові праці, присвячені проблемам складу адміністративних правопорушень, пов'язаних з корупцією. Вказану проблематику дослідили у своїх роботах такі вчені, як В. Б. Авер'янов, Н. О. Армаш, О. М. Бандурка, С. С. Гнатюк, Ю. А. Дорогова, В. С. Журавський, Д. Г. Заброта, В. О. Іванцов, Ю. А. Лавренюк, М. І. Мельник, І. С. Чаукін та інші вчені. Разом із тим проблеми провадження у справах про адміністративні правопорушення, пов'язані з корупцією, залишаються малодослідженими.

Метою цієї статті є внесення пропозицій щодо вдосконалення процедури провадження у таких справах з урахуванням поставлених перед ним завдань, а також узгодження між собою положень Кодексу України про адміністративні правопорушення¹ і чинного антикорупційного законодавства.